

[Elisabeth Bruun Olesen]

Statsministerens enkle og simple motto har hele tiden været: det skal være lettere at være dansker. Det er der flere ordførere der allerede har ironiseret over, så det vil jeg ikke fortsætte med, bare igen slå fast, at en dansker altså ikke bare er en dansker. Der er klasseforskelle, aldersforskelle og kønsforskelle. Nogle har arbejde, og andre – alt for mange – er arbejdsløse. Det ved statsministeren alt for godt.

Regeringen har med knivskarp præcision valgt at føre en politik, der er til gavn for dem, der havde i forvejen, og til skade for dem, der ikke har noget. At sige, at de arbejdsløses liv skulle være blevet lettere under den borgerlige regering, er en dyb hån over for de arbejdsløse, hvis niveau er blevet sænket med omkring 20 pct.

Venstres unge løve, chefidologen hr. Fogh Rasmussen, har godt nok i den offentlige debat fremført et råd til de arbejdsløse, idet han siger: »Indstil dog klagesangen over dagpengenes fastfrysning. De arbejdsløse har jo oplevet markante forbedringer.« Kendsgerningen er, at det har de ikke, og man skal være mere end fræk, ja, man skal være kynisk for at komme med sådan et synspunkt. De barske kendsgerninger er jo, at arbejdsløshedslivet bliver stadig mere sølle. Det taler de 20 pct.s sænkning i levestandarden deres alt for tydelige sprog om.

Det er blevet meget, meget dyrere at være medlem af en arbejdsløshedskasse. Siden regeringen kom til, er medlemsbidraget faktisk fordoblet, og hvad har de arbejdsløse så fået ud af den fordobling? Ingenting, overhovedet ingenting andet end et kæmpestort minus på kontoen. Som bekendt har maksimums-satserne været frosset fast, og man er nu oppe på et tab på 80 kr. om dagen på den konto. Oveni skal så lægges det, at arbejdsløse nu kan risikere at ende på en sats på 55 pct., dvs. 57.000 kr. om året, på grund af ændringerne i jobtilbudsloven. Det er straffen til de arbejdsløse, som tager en ny uddannelse på uddannelsesyndelsen, men som stadig ikke kan finde arbejde. Det er specielt kvindesjælsk, da kvinderne udgør ca. 70 pct. af modtagerne af jobtilbud nr. 2.

Der er sket nogle andre forringelser, som man ligesom har glemt og ikke taler så meget om, bl.a. forringelsen af de supplerende dagpenge, som denne regering også har været herre over. Bl.a. har kvinderne i fiskeindu-

strien måttet opleve en markant indtægtsnedgang, og også havnearbejderne er blevet hårdt ramt af begrænsningen af de supplerende dagpenge. Havnearbejderne i Horsens har analyseret, hvad det har kostet dem i forbindelse med de skærpede regler for søgnehelligdagsbetalingen og de ændrede regler om mindstebetaling. Det betød for en gennemsnitshavnarbejder i Horsens i 1983 en indtægtsnedgang på 12.000 kr. Hvad det har betydet i 1984, kan vi kun gætte om, for den beregning er ikke lavet endnu, men tabet er i alle tilfælde blevet større.

Det er bl.a. på den baggrund, vi mener, at socialdemokratiets forslag om at forhøje dagpengesatserne med 5 pct. pr. 1. januar 1986 med en senere forbedring igen pr. 1. oktober 1986 er alt for sølle. Vi mener, at socialdemokratiets argumentation om, hvad der er råd til eller ej, er forkert. Hvad der er råd til, er et spørgsmål om magt i dette samfund. I denne situation er det et spørgsmål om at forrykke denne magt. Man kan sige, at den vældige bevægelse, der var under påskestrejkerne, kunne have forrykket magten i dette samfund væsentligt, bl.a. hvis strejkekasserne var blevet åbnet. Så ville regeringen måske ikke have siddet her i dag.

Når jeg har rettet denne kritik imod socialdemokratiet, vil jeg gentage – fordi socialdemokratiet åbenbart er i et specielt fintfølelse humør i dag – at det ikke betyder, at vi mener, at socialdemokratiet er hovedfejden; det er og bliver de borgerlige, men at vi kritiserer socialdemokratiet, og det vil vi blev ved med at have ret til, selv om det ikke er hovedfejden.

Så vil jeg da endelig sige, at til sin tid stemmer vi selvfølgelig for de 5 pct. 5 pct. er bedre end f.eks. de 2 pct., som regeringen har været inde på, det er klart for enhver.

I sin åbningstale nævnte statsministeren meget kort, at der skulle indføres en ny regulering af dagpengemaximum. Hvad betyder »en ny«? Betyder det en forringet regulering i forhold til den eksisterende eller hvad? Det kunne vi godt tænke os at få at vide. Vi kunne også godt tænke os at få at vide, hvilke forringelser der venter på de supplerende dagpenge, når Bonnerup Nielsen-udvalget er kommet med sin indstilling. Vi er helt sikre på, at det ikke er det gode, der venter, men at de supplerende dagpenge bliver forringet endnu mere. Statsministerens bemærkninger i